Eerste Kamer der Staten-Generaal

1

Vergaderjaar 2025–2026

36 455 (R2188) Goedkeuring van het op 28 januari 1981 te Straatsburg tot stand gekomen Verdrag tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens (Trb. 1988, 7); van het op 10 oktober 2018 te Straatsburg tot stand gekomen Protocol tot wijziging van het Verdrag tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens (Trb. 2018, 201 en Trb. 2023, 54)

D

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET TWEEDE VERSLAG

Ontvangen 4 september 2026

Met veel belangstelling heb ik kennis genomen van het tweede verslag van de vaste commissie voor Digitalisering. Ik dank de leden van de PVV-fractie voor hun inbreng. In deze nota ga ik, mede namens de Minister van Buitenlandse Zaken, de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de Minister van Defensie in op de vragen en opmerkingen in het tweede verslag (Kamerstukken I 2025/26, 36 455 (R2188), C). De vragen zijn opgenomen in cursieve tekst, en de beantwoording daarvan in gewone typografie.

1. Inleiding

De leden van de PVV-fractie hebben kennisgenomen van de nota naar aanleiding van het verslag. Zij lezen in de beantwoording dat er op dit moment geen sprake is van een geharmoniseerd niveau van gegevensbescherming binnen het Caribische deel van het Koninkrijk.[1] Tegen deze achtergrond leggen deze leden de regering graag enkele nadere vragen voor.

2. Hoofdlijnen van het Verdrag en het wijzigingsprotocol

De leden van de PVV-fractie vragen of de regering bekend is met het rapport «Digitalisering van de dienstverlening op de BES-eilanden».[2]

De regering is bekend met dit rapport.

Kan de regering inzichtelijk maken in hoeverre de in dit rapport genoemde aandachtspunten op de eilanden inmiddels zijn geadresseerd?

[1] Kamerstukken I 2025/26, 36 455 (R2188), nr. B, p. 2.
[2] Bijlage bij Kamerstukken II 2023/24, 26 643, nr. 67.

kst-36455-D
ISSN 0921 - 7371
's-Gravenhage 2026

De publieke dienstverlening in Caribisch Nederland wordt verder verbeterd. Het doel is om deze op een gelijkwaardig niveau te brengen met Europees Nederland – online, telefonisch en aan de balie. De Rijksdienst voor Caribisch Nederland (RCN) en de openbare lichamen werken samen aan toegankelijke, eigentijdse en betrouwbare dienstverlening waarbij de burger en ondernemer centraal staan. Specifieke aandacht gaat naar het verbeteren van de digitale dienstverlening en het op orde brengen van de digitale infrastructuur. De Tweede Kamer ontvangt na de zomer van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de Visie op de Digitale Overheid en Aansluitplan Publieke Dienstverlening en Digitalisering Caribisch Nederland.

Voorts vernemen deze leden graag in hoeverre er aanpassingen aan de fysieke digitale infrastructuur op de eilanden noodzakelijk zijn om te voldoen aan de veiligheidseisen die voortvloeien uit het wijzigingsprotocol waarmee Conventie 108 in lijn wordt gebracht met de AVG. Welke concrete aanpassingen zijn in dat verband vereist? Welke kosten zijn daarmee gemoeid? En op welke wijze zal in de daarvoor benodigde financiële dekking worden voorzien?

Het wijzigingsprotocol moderniseert Conventie 108 en brengt dit verdrag in lijn met het Europese gegevensbeschermingsrecht, waaronder de AVG. Met betrekking tot het beginsel van gegevensbeveiliging waaraan de leden van de PVV-fractie refereren, introduceert het wijzigingsprotocol een verplichting voor verwerkingsverantwoordelijken om datalekken te melden bij de nationale toezichthoudende autoriteit die toeziet op de naleving van het verdrag (nieuw artikel 7, tweede lid). Deze meldplicht (die ook is verankerd in de AVG) vormt een aanvulling op de bestaande verplichting voor verwerkingsverantwoordelijken om «persoonsgegevens in geautomatiseerde bestanden te beschermen tegen toevallige of ongeoorloofde vernietiging, toevallig verlies en ongeoorloofde toegang, wijziging of verspreiding» (artikel 7). Deze laatste verplichting geldt op dit moment al in Caribisch Nederland (zie artikel 13 van de Wet bescherming persoonsgegevens BES, hierna: Wbp BES).

De verdragspartijen zijn verplicht om de bepalingen van het gemoderniseerde verdrag, waaronder de meldplicht, in hun nationale recht te implementeren (gewijzigd artikel 4, eerste lid). Hiervoor is niet nodig dat de fysieke digitale infrastructuur in Caribisch Nederland wordt aangepast. Wel dient de gegevensbeschermingswetgeving van Caribisch Nederland te worden aangepast. Het melden van een datalek bij de Commissie toezicht bescherming persoonsgegevens BES (Cbp BES) is op dit moment namelijk nog niet verplicht op grond van de Wbp BES.[3]

Voor de implementatie van het gemoderniseerde verdrag werkt Nederland ten behoeve van de openbare lichamen samen met Aruba, Curaçao en Sint Maarten aan een gemeenschappelijke regeling in de vorm van een rijkswet, gebaseerd op artikel 38, tweede lid, van het Statuut, met uniforme regels ter bescherming van persoonsgegevens. Voorzien is dat in dit voorstel ook een verplichting voor verwerkingsverantwoordelijken zal worden opgenomen om datalekken te melden bij de onafhankelijke autoriteit die in de regeling wordt belast met het toezicht op de naleving daarvan, te weten de Gemeenschappelijke Autoriteit Persoonsgegevens. Om uitvoering aan deze verplichting te kunnen geven, zullen verwerkingsverantwoordelijken hun interne processen moeten aanpassen. Deze en andere financiële en technische consequenties

[3] De Cbp BES raadt organisaties wel aan om een datalek vrijwillig bij haar te melden. Zie de brochure «Datalek Organisatie», te raadplegen via: https://cbpbes.com/aanpak-van-een-datalek-organisatie/

worden momenteel door een extern bureau via uitvoeringstoetsen in kaart gebracht. Indien het voorstel voor de gemeenschappelijke regeling wordt ingediend bij de parlementen van de vier landen, zullen ook deze uitvoeringstoetsen ter beschikking worden gesteld. De regering verwijst hiervoor naar de beantwoording van de vragen 5 en 9 uit het verslag.

Tot slot verzoeken deze leden de regering aan te geven wanneer de resterende knelpunten in het traject naar de afronding van dit wijzigingsprotocol naar verwachting zullen zijn weggenomen.

Zoals in antwoord op vraag 11 uit het verslag al is toegelicht, zal het wijzigingsprotocol vooralsnog alleen voor het Europese deel van Nederland kunnen worden aanvaard, aangezien voor dit Koninkrijksdeel geen uitvoeringswetgeving nodig is. Indien uw Kamer instemt met het onderhavige voorstel van rijkswet, zal deze stap binnen afzienbare tijd kunnen worden gezet.

Voor het Caribische deel van het Koninkrijk zullen het verdrag en het wijzigingsprotocol kunnen worden aanvaard als de benodigde uitvoeringswetgeving gereed is. De hiervoor genoemde gemeenschappelijke regeling kan hier voor een belangrijk deel in voorzien. Uitgaande van een vlot en voorspoedig verder verloop van het wetstraject voor deze regeling, verwacht de regering dat het gemoderniseerde verdrag in 2030 voor de Caribische delen van het Koninkrijk kan worden aanvaard. Voor een nadere toelichting verwijst de regering naar de beantwoording van vraag 11 uit het verslag.

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,
K.T. van Bruggen